

vi ikke ved hvad er? Det er det, jeg efterlyser, inden regeringen kommer med en færdig pakke.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg vil da foretrække, at Fremskridtspartiets folketingsmedlemmer, andre Fremskridtsfolk, alle mulige mennesker fra alle andre partier, alle mulige borgere i det her samfund tilkendegiver, hvilken holdning de har til, hvad et borgerkort skal kunne bruges til, sådan at vi får den folkelige debat, før regeringen lægger sig fast på et eller andet udspil. Jeg synes faktisk, det er meget betryggende, at der ikke ligger nogen konkrete svar i den handlingsplan i forbindelse med den redegørelse, vi debatterer her i dag.

Jeg ville have været ked af det, hvis der gjorde det, for jeg synes, det er vigtigt, at vi får en åben, folkelig debat, som ikke er styret af, hvad teknikerne mener er muligt og ikke muligt, men hvor vi siger: Hvordan skal sådan et borgerkort kunne bruges? Hvordan skal det tjene borgeren bedst? Så må teknikerne prøve at finde ud af nogle løsninger, for mulighederne er så mange i dag. Du kan vende registrene på hovedet, du kan gøre det ene, og du kan gøre det andet. Det er et spørgsmål om, hvilke krav vi politisk stiller til sådan et borgerkort. Vi behøver ikke at vente på, at vi får en redegørelse for, hvilke muligheder der kan være, og hvordan et eventuelt forslag kunne se ud. Det mener jeg ikke vi behøver at vente på. Jeg mener, det er vigtigt, at alle ytrer sig i diskussionen på nuværende tidspunkt og ikke venter på, at der kommer et eller andet og alene forholder sig til et embedsmandsoplæg, som ligger i Indenrigsministeriet.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er noget vrøvl, for hvis man skal kunne forholde sig til tingene og diskutere det, så kræver det et minimum af viden om, hvad et kort kan. Hvis jeg vil vælge, hvilke muligheder kortet skal indeholde, er jeg nødt til at vide, hvad det kan indeholde. Hvad er sådan en mikroprocessor? Hvor mange mennesker ved det? Er det et krav for at sidde i Folketinget, at man ved, hvad en mikroprocessor er, og at man kan forholde sig til det?

Men så til noget helt andet. Fru Sonja Mikkelsen sagde det jo her i dag: Vi skulle tilkendegive, hvilke krav vi havde til, hvordan et borgerkort skal se ud. Jeg har ikke hørt noget som helst fra regeringspartierne om, hvad man for-

langer af det kommende borgerkort. Det vil sige, at vi kun har hørt nogle ganske få, der har talt om borgerkortet. Det var SF's ordfører, det var Enhedslistens ordfører, og det var undertegnede. Det drejede sig sådan set om, hvad vi har haft af krav til borgerkortet, altså hvad det skal give adgang til, og hvilken sikkerhed og hvilke garantier der skal ligge i kortet. Ellers har vi ikke hørt noget som helst. Vi har ikke fået nogen bud på, hvad det skal være. Derfor: Hvis regeringen på baggrund af debatten her skal udforme, hvordan det borgerkort skal se ud, så bliver det et tyndt borgerkort.

Forskningsministeren (Frank Jensen):

Jeg er ked af sådan at afbryde den livlige debat på korte bemærkninger, men det hænger sammen med, at jeg synes, at det vil være ærgerligt, hvis debatten skal fortsætte på et forkert grundlag. Det er grunden til, at jeg beder om ordet nu. Det, der har været udgangspunktet for de overvejelser om et borgerkort – og regeringen har altså ikke truffet sin beslutning endnu – har ikke været at lave et kort, hvor man lægger oplysninger ind. Det har været at lave et borgerkort, som er en skærpelse af sikkerheden for borgerne, fordi det system, vi har i dag, ikke giver den tilstrækkelige sikkerhed. Det, der er legitimationen i dag for borgerne, når man skal i kontakt med offentlige myndigheder, er vores nuværende sygesikringsbevis, hvor vi har et CPR-nummer på, og vi har en strimmel bagpå, hvor der ikke står andet på strimlen end folks CPR-nummer. Der er ingen anden identifikation end den, at man kan se ud af CPR-nummeret og navnet, om det er en mand eller en kvinde, og man kan nogenlunde identificere alderen også, fordi der står et CPR-nummer. Man kan også se, om den person, der legitimerer sig, nogenlunde svarer til den alder, der står der. Andet kan de offentlige myndigheder ikke.

Det, der har været udgangspunktet for debatten om borgerkortet, er at skærpe sikkerheden, så man ved hjælp af et kort med et billede og en PIN-kode kan sikre sig, at borgeren, der er den eneste, der har PIN-koden, kan identificere sig, så borgeren har garanti for, at det kun er vedkommende selv, der kan anvende det som legitimation for at få adgang til offentlige registre og dermed få indsigt i, hvad den offentlige sektor har af oplysninger. Det er altså borgerens kort, og borgeren har en stigende sikkerhed. Der skal ikke lægges oplysninger ind, og der skal ikke laves flere registre. Grunden til, at det ikke har